

Łódź, dnia 20 lutego 2008 r.

PREZES**URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

OŁO-4212-1(3)/2008/9902/IV/BG

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170 poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64 poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 81, poz. 1524) w związku z art. 47 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123, Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905),

po rozpatrzeniu wniosku

z dnia 31 stycznia 2008 r.

Zakładów Urządzeń Chemicznych i Armatury Przemysłowej „CHEMAR” SA

z siedzibą w Kielcach, ul. K. Olszewskiego 6

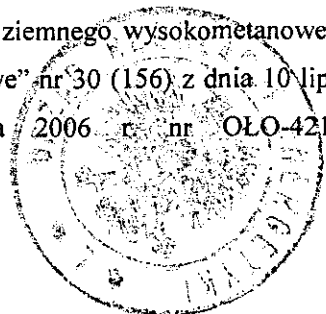
posiadających:

- numer w krajowym rejestrze sądowym przedsiębiorców KRS: 0000146925,
- numer identyfikacji podatkowej NIP: 657-031-12-14,

zwanych dalej Przedsiębiorstwem.

umarzam

postępowanie administracyjne w sprawie zmiany mojej decyzji z dnia 3 lipca 2006 r. nr OŁO-4212-3(5)/2006/9902/IV/PM zatwierdzającej taryfę dla gazu ziemnego wysokometanowego i ogłoszonej w „Biuletynie Branżowym URE – Paliwa gazowe” nr 30 (156) z dnia 10 lipca 2006 r., zmienionej decyzjami: z dnia 22 grudnia 2006 r. nr OŁO-4212-

6(2)/2006/9902/IV/PM, ogłoszonej w „Biuletynie Branżowym URE – Paliwa gazowe” nr 1 (174) z dnia 2 stycznia 2007 r., nr OŁO-4212-2(2)/2007/9902/IV/PM z dnia 11 lipca 2007 r., ogłoszonej w „Biuletynie Branżowym URE – Paliwa gazowe” nr 24 (197) z dnia 17 lipca 2007 r., nr OŁO-4212-3(3)/2007/9902/IV/LK z dnia 16 listopada 2007 r., ogłoszonej w „Biuletynie Branżowym URE – Paliwa gazowe” nr 37 (210) z dnia 23 listopada 2007 r.

UZASADNIENIE

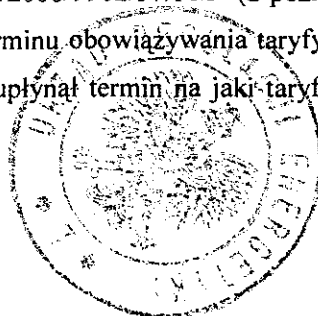
Decyzją z dnia 3 lipca 2006 r. nr OŁO-4212-3(5)/2006/9902/IV/PM Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdził ustaloną przez Przedsiębiorstwo taryfę dla gazu ziemnego wysokometanowego na okres 12 miesięcy od dnia wprowadzenia jej przez Przedsiębiorstwo do stosowania. Taryfa została opublikowana w „Biuletynie Branżowym URE – Paliwa gazowe” nr 30 (156) z dnia 10 lipca 2006 r.

Decyzją z dnia 22 grudnia 2006 r. nr OŁO-4212-6(2)/2006/9902/IV/PM, ogłoszoną w „Biuletynie Branżowym URE – Paliwa gazowe” nr 1 (174) z dnia 2 stycznia 2007 r., dokonana została zmiana taryfy w zakresie ustalonej w niej ceny gazu.

Decyzją z dnia 11 lipca 2007 r. nr OŁO-4212-2(2)/2007/9902/IV/PM, ogłoszoną w „Biuletynie Branżowym URE – Paliwa gazowe” nr 24 (197) z dnia 17 lipca 2007 r., a następnie decyzją z dnia 16 listopada 2007 r. nr OŁO-4212-3(3)/2007/9902/IV/LK, ogłoszoną w „Biuletynie Branżowym URE – Paliwa gazowe” nr 37 (210), przedłużono okres obowiązywania taryfy do dnia 31 stycznia 2008 r.

Pismem z dnia 31 stycznia 2008 r. - nadanym w Urzędzie Pocztowym Nr 21 w Kielcach w dniu 5 lutego 2008 r. – Przedsiębiorstwo wystąpiło z wnioskiem o ponowne przedłużenie okresu obowiązywania taryfy dla gazu ziemnego wysokometanowego zatwierdzonej decyzją z dnia 3 lipca 2006 r. nr OŁO-4212-3(5)/2006/9902/IV/PM (z późn. zm.) na okres do dnia 31 marca 2008 r. Postępowanie administracyjne w sprawie ww. wniosku Przedsiębiorstwa zostało wszczęte w dniu 6 lutego 2008 r.

Taryfa dla gazu ziemnego wysokometanowego zatwierdzona decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 3 lipca 2006 r. nr OŁO-4212-3(5)/2006/9902/IV/PM (z późn. zm.) przestała obowiązywać 31 stycznia 2008 r. Po upływie terminu obowiązywania taryfy, zatwierdzająca ją decyzja administracyjna wygaśa, ponieważ upłynął termin na jaki taryfa

została ustalona. Nie ma więc możliwości przedłużenia jej obowiązywania, a tym samym reaktywować taryfy, gdyż powodowałoby to wydanie orzeczenia z mocą wsteczną, co byłoby niezgodne z prawem. Powodem wydania decyzji umarzającej ww. postępowanie jest obiektywna niemożność ingerowania w treść decyzji administracyjnej, która wygasła. Tak więc prowadzenie postępowania w przedmiocie przedłużenia terminu obowiązywania tej decyzji, jako nieistniejącej jest bezprzedmiotowe.

Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie administracyjne z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Przesłanką umorzenia postępowania administracyjnego na podstawie cyt. przepisu jest jego bezprzedmiotowość „z jakiegokolwiek przyczyny”, czyli z każdej przyczyny powodującej brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub przedmiotowej.

W doktrynie prawa administracyjnego reprezentowany jest pogląd, że ustalenie bezprzedmiotowości postępowania „stwarza obowiązek zakończenia postępowania (...) przez jego umorzenie, ponieważ nie będzie podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty. Dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości mającej wpływ na wynik sprawy.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego, komentarz, wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 1998 str. 523).

Bezprzedmiotowość postępowania oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.

Przesłanką umorzenia postępowania w świetle powołanego art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jest bezprzedmiotowość postępowania „z jakiegokolwiek przyczyny”, czyli z każdej przyczyny powodującej brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub przedmiotowej. Sytuacja taka ma właśnie miejsce w rozpatrywanej sprawie. Przyczyną powodującą bezprzedmiotowość postępowania jest upływ czasu na jaki została zatwierdzona, decyzją z dnia 3 lipca 2006 r. nr OŁO-4212-3(5)/2006/9902/IV/PM (z późn. zm.), taryfa dla gazu ziemnego wysokometanowego.

Przy podejmowaniu niniejszej decyzji wzięto pod uwagę utrwalone w tej kwestii orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 14 maja 1998 r. (sygn. akt I SA/Kr 1141/97) wyraził pogląd, że „W myśl art. 105 § 1 Kpa gdy postępowanie administracyjne z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Użycie przez ustawodawcę słowa „wydaje” a nie „może wydać” oznacza, że wydanie decyzji o umorzeniu postępowania jest obligatoryjne, gdy postępowanie stało się bezprzedmiotowe z jakiegokolwiek przyczyny”. Podobne stanowisko zajął także Sąd Najwyższy, który w wyroku z dnia 9 listopada 1995 r. (sygn. akt III ARN 50/95) stwierdził, że „Przesłanką obligatoryjnego umorzenia postępowania administracyjnego jest bezprzedmiotowość postępowania, co zobowiązuje właściwy organ administracji państwowej do ustalenia istnienia tej przesłanki. Powyższa przesłanka uzasadniająca podjęcie decyzji o umorzeniu postępowania w rozumieniu art. 105 § 1 Kpa niewątpliwie zachodzi wówczas, gdy brak jest przedmiotu żądania (sprawy administracyjnej), dla zrealizowania którego postępowanie zostało wszczęte, co organ powinien rozważyć w świetle przepisów prawa materialnego mającego zastosowanie w sprawie i ustalonego stanu faktycznego w dniu podejmowania decyzji”.

W tym stanie rzeczy postanowiłem orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

- 1) Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku – Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt. 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
- 2) Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, związane ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo o zmianę decyzji – w całości lub części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego). **Odwołanie należy przesłać na adres Środkowozachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Łodzi, ul. Uniwersytecka 2/4.**

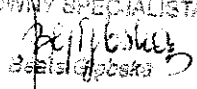

- 3) Stosownie do art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, decyzja zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki – Paliwa gazowe”.

The image shows the official seal of the Energy Regulatory Commission (URE) on the left, which is circular and contains the text 'URZĘD REGULACJI ENERGETYKI' and 'REPUBLICA POLSKA'. To the right of the seal is a handwritten signature in black ink. Above the signature, the text 'Prezes Urzędu Regulacji Energetyki' is printed in a bold, sans-serif font.

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki

Niniejsza decyzja zwolniona jest z opłaty skarbowej
na podstawie art. 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r.
o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2006 r. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.)
w związku z treścią załącznika do tej ustawy (część I pkt 53)

GŁÓWNY SPECJALISTA
A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Pawel...' followed by a stylized flourish.

Otrzymuje:
Zakłady Urządzeń Chemicznych
i Armatury Przemysłowej „CHEMAR” SA
ul. K. Olszewskiego 6, 25 – 953 Kielce